

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

12 juni 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de politiek ten aanzien van de wet op de havenarbeid

Vraag om uitleg van de heer Roland van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de houding van de VDAB in verband met de emigratie van Vlamingen naar Noorwegen

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 12 juni 2003

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.14 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de politiek ten aanzien van de wet op de havenarbeid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Penris tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de politiek ten aanzien van de wet op de havenarbeid.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag zal bij sommigen misschien de wenkbrauwen doen fronsen, want ze gaat over het al dan niet doen naleven van de federale wet op de havenarbeid. Deze wet komt nu onder vuur te liggen door een Europees ingrijpen. Ik beseef wel dat we in deze materie niet rechtstreeks bevoegd zijn.

Het gaat hier nochtans om een sector die uitsluitend tot de Vlaamse economie behoort. Er zijn immers geen Waalse havenarbeiders. Er zijn alleen maar Vlaamse havenarbeiders, en hoewel ze in aantal afnemen, zijn ze nog steeds zeer talrijk. In Antwerpen zijn er nog steeds ongeveer 6.000 erkende havenarbeiders. In Gent en Brugge samen vinden we er nog eens ongeveer 1.000. Het statuut van die Vlaamse arbeiders komt nu onder vuur te liggen.

De kaderwet op de havenarbeid dateert van 1973 en is er gekomen op initiatief van minister Major, die toen federaal minister van Tewerkstelling en

Arbeid was. Deze wet zegt dat in de erkende havengebieden havenarbeid enkel kan worden verricht door erkende havenarbeiders.

De wet-Major vloeide voort uit een traditie die al jaren bestond in onze Vlaamse havens. Zoals u weet, is havenarbeid steeds een zeer volatiel gegeven. De ene dag is er veel werk en de andere dag weinig. De ene dag is er dus veel nood aan arbeiders en de andere dag niet. Wanneer er weinig werk is, moeten er arbeiders worden opzijgezet.

In de Vlaamse havengebieden werd daarom het stelsel van de permanente arbeidsreserve in het leven geroepen. Uit die reserve kunnen de werkgevers de nodige werkkrachten putten. In ruil voor het zich ter beschikking houden, krijgen de havenarbeiders uit die reserve voor de dagen zonder tewerkstelling boven op de werkloosheidsuitkering een bestaanszekerheidsvergoeding.

Dat systeem heeft het succes van onze Vlaamse havens gewaarborgd. We zijn altijd zeer flexibel geweest en we hebben altijd op de meest uiteenlopende vormen van vraag en aanbod kunnen inspelen. We hebben door dat systeem ook een lange traditie van sociale vrede gekend, die andere havens ons benijden. Het is dus jammer dat dat systeem, dat nog steeds wordt verdedigd door werknemers en werkgevers, vandaag onder vuur komt te liggen door de liberaliseringsvoorstellen die Europa heeft geformuleerd.

Europees commissaris De Palacio acht het nodig om de havenarbeid vrij te maken en om het uitvoeren van de traditionele havenarbeid niet langer exclusief te reserveren voor de havenarbeiders. Volgens haar voorstellen kunnen ook scheepsbemanningen dat werk verrichten. Daartegen is terecht veel verzet gegroeid, vooral bij onze Vlaamse havenarbeiders. Ook de Franse en de Spaanse havenarbeiders zijn tegen die voorstellen. De Nederlandse havenarbeiders hebben een veel minder sterke

Penris

traditie wat betreft het werken met een reserve, en zelfs zij hebben zich al verzet tegen mevrouw De Palacio. Het voorstel van mevrouw De Palacio hield eerst een zeer brute liberalisering in, maar het Europees Parlement heeft het twee keer genuanceerd zodat enerzijds de lokale dwingende wetgeving overeind kan blijven en anderzijds bepaalde havens de gelegenheid krijgen om gebruik te maken van de scheepsbemanningen.

Wat zal er nu gebeuren ? Wanneer het Europees Parlement twee keer een voorstel van de Europese Commissie heeft herzien, moet er overleg komen op het niveau van de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft bekendgemaakt vast te houden aan het voorstel van commissaris De Palacio. De Europese Commissie wil dus inbreken in onze wetgeving. Het laatste stadium zal zijn dat de Raad van Ministers zich over deze kwestie moet uitspreken.

Mijnheer de minister, de Raad van Ministers bestaat uit federale ministers of minstens uit afgevaardigden van federale regeringen en u hebt daar in dus geen rechtstreekse stem. Op een actuele vraag van de heer Voorhamme antwoordde u destijds dat de heer Stevaert heeft gezegd dat hij de zaak in verband met de Vlaamse havenarbeiders tot het einde zou blijven verdedigen. Dat is de reden waarom ik het aandurf me tot u te richten.

We zitten nu in de cruciale fase van de federale regeringsonderhandelingen, en dat betekent dat diverse instanties en belangengroepen signalen geven aan en boodschappen sturen naar de federale onderhandelaars. Ik denk dat we van de gelegenheid gebruik moeten maken om onze stem te laten horen over deze kwestie.

Mijnheer de minister, hebt u al initiatieven genomen ? Hebt u al overleg gepleegd met uw federale collega's ? Bent u bereid signalen te zenden naar de federale onderhandelaars ? Kunt u aan de federale instanties duidelijk maken dat het voor ons van levensbelang is dat de wet-Major onverkort behouden blijft, al is het maar omdat alle sociale partners achter die wet staan ?

Ik doe via een omweg beroep op u, maar ik weet dat u uit een bepaalde politieke familie komt. Ik weet ook dat u het erfgoed van voorgangers als minister Major niet zomaar van tafel laat vegen. Ik zou dus graag vernemen wat u in het verleden al hebt gedaan en wat u op dit ogenblik nog denkt te

kunnen doen voor het behoud van de wet op de havenarbeid.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, u zult waarschijnlijk wel weten dat Louis Major een groot West-Vlaams socialist was wiens familie en wiens ideeën mij zeker bekend zijn, en die ik ook genegen ben. Het is onze bedoeling om, met steun van iedereen, zijn nagedachtenis en zijn verworvenheden niet te grabbel te gooien, en zeker niet Europees te grabbel te gooien.

Het is vooral de heer Voorhamme die, als inwoner van Antwerpen en derhalve de Antwerpse haven bijzonder genegen zijnde, in dit dossier een goede tandem kan vormen met een Bruggeling en zo ook de Zeebrugse haven bijzonder genegen kan zijn.

Het is ook mevrouw Van Brempt, ex-medewerkster van mijn kabinet, die in het Europees Parlement heeft moeten vaststellen dat de fractie waartoe het Vlaams Blok in het Europees Parlement behoort, de meest liberale houding heeft aangenomen. Ik bedoel daarmee dan wel 'liberaal' in de zin van de meest extreme vrijheid van ondernemers ten opzichte van werknemers uitstralend.

De heer Jan Penris : Mijnheer de minister, u bent een tekst aan het aflezen, maar toch begrijp ik niet wat u nu precies zegt.

Minister Renaat Landuyt : Ik was nog niet klaar.

Ik vind dat het Vlaams Blok in het Europees Parlement zijn ware gelaat heeft getoond en dus onze Vlaamse werknemers in de steek heeft gelaten.

De heer Jan Penris : Hoe ?

Minister Renaat Landuyt : Ik was nog niet klaar.

Het Vlaams Blok heeft de Vlaamse werknemers in de steek gelaten door de amendementen, erop gericht om de ontwerprichtlijn in de juiste richting bij te sturen, niet te steunen. Het Vlaams Blok heeft het tegendeel gedaan door het aannemen van een liberale visie in de meest negatieve zin die men zich kan bedenken. Dat is de huidige stand van zaken.

De heer Jan Penris : Mijnheer de minister, kunt u ons even schetsen wat precies in het Europees Parlement is gebeurd ?

Minister Renaat Landuyt : Zoals gezegd, heeft het Vlaams Blok de amendementen die zouden zorgen voor een juiste bijsturing, niet gesteund.

De heer Jan Penris : Een juiste bijsturing : wat bedoelt u daarmee ? (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

De voorzitter : We gaan hier geen pingpongspelletje spelen. Mijnheer Penris, als het antwoord u niet bevredigt, kunt u straks een repliek geven.

Minister Renaat Landuyt : Ten behoeve van het verslag wil ik zeggen dat het Vlaams Blok de Vlaamse arbeider in het Europees Parlement in de steek heeft gelaten door de amendementen niet te ondersteunen. Desalniettemin is de actuele stand van de procedure zo dat de Europese ministerraad moet bepalen of de amendementen aanvaard of verworpen worden. Het probleem is evenwel dat er bij deze Europese ministerraad, gelet op de aard van de materie, geen vetorecht kan worden uitgeoefend. Er wordt immers gewerkt volgens de procedure van de gekwalificeerde meerderheid.

Toch gaat de strijd verder en de Vlaamse vertegenwoordiger bij de Europese Unie voert permanent overleg. Geflankeerd door de heer Voorhamme en mevrouw Van Brempt volg ik dit permanent op in de hoop dat we het tij alsnog kunnen keren, zodat de verworpenheden van de West-Vlaamse socialist Major zeker gevrijwaard zouden kunnen worden. Dat is evenwel niet het belangrijkste. Het belangrijkste is dat de rechten van de havenarbeiders uit Antwerpen, Zeebrugge, Oostende en Gent worden gevrijwaard.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de minister, uw antwoord verbaast me enigszins. Ik heb u altijd een intelligent man gevonden, maar ik heb de indruk dat uw intelligentie u nu een beetje in de steek laat. U zegt altijd dat u zich niet beperkt tot het voorlezen van wat u wordt voorgeschoteld. Ik kan me echter niet van de indruk ontdoen dat u dit deze keer wel doet. Mijnheer de minister, kent u de inhoud van de amendementen die mijn fractie op een zogezegd zeer liberale manier niet heeft ondersteund ? Ik heb er duidelijk op gewezen dat er in deze procedure twee fases zijn. Is het u bekend welke houding de 'liberale' Vlaams Blok-fractie in de tweede fase van de procedure heeft aangenomen tijdens de stemming in het Europees Parlement ? U kondigde permanente waakzaamheid aan. We mogen van u toch meer verwachten. Worden er daadwerkelijk

stappen ondernomen om de zich aftekenende ontwikkelingen tegen te gaan ?

Minister Renaat Landuyt : Ik zal kort en efficiënt antwoorden. Het antwoord op de eerste vraag is 'ja'. Het antwoord op de tweede vraag is 'ja'. Het antwoord op de derde vraag is uiteraard 'neen', want we doen veel meer. Alle steun is welkom, zelfs van het Blok, dat zich nog altijd kan bekeren ten voordele van de Vlaamse havenarbeider. Ik wil tot slot nog een havenarbeider citeren : 'Ge zijt laat wakker geworden !'

De voorzitter : Naar ik vernomen heb, waren er op een bepaald moment amendementen ingediend om de wet-Major overeen te laten stemmen met de Europese voorstellen. De fractie waar het Vlaams Blok toe behoort, zou zich daarmee niet akkoord hebben verklaard.

De heer Jan Penris : Ik zal zeggen wat er is gebeurd. De amendementen strekten ertoe om de nationale wetgeving terzake te vrijwaren. Het heeft natuurlijk weinig zin om de nationale wetgeving te handhaven in een concurrentiële omgeving waar dezelfde regels niet meer gelden. Het heeft weinig zin om in Gent, Antwerpen of Brugge een goede wet-Major te handhaven, als er geen zekerheid is dat in de nabije havens dezelfde spelregels worden gehanteerd. Dat voorbehoud heeft mijn fractie in de eerste fase gemaakt. We vonden de amendementen niet ver genoeg gaan. De essentie van het verhaal is dat Europa niet mag inbreken in historisch gegroeide tradities en dat gebeurt nu wel. We hebben ons onthouden omdat de voorstellen niet ver genoeg gingen en geen afbreuk deden aan het voornemen tot liberalisering.

In de tweede fase hebben we gezegd dat we de consensus niet zullen verbreken. We duwen aan dezelfde kar omdat dat ons de gelegenheid geeft om het verhaal op een hoger niveau te tillen. De Europese Commissie blijft vasthouden aan de liberaliseringsvoorstellen, ondanks de gemaakte bezwaren. Het is nu aan de Raad van Ministers om een eindoordeel te vellen, en hier heeft de Belgische regering een sleutel in handen. De Belgische regering heeft inderdaad geen vetorecht in dit dossier, maar men maakt mij toch niet wijs dat een federale regering die internationale instellingen zoals de NAVO of de VN op hun grondvesten doet trillen wanneer er dossiers zoals dat van Irak aan bod komen, niet hetzelfde wapen zou kunnen hanteren wanneer het over de belangen van onze Vlaamse havenarbeiders gaat. Dat was de bekommernis die ik hier wou verwoorden.

Minister Renaat Landuyt : Onze grote ontgoocheling blijft dat, ondanks de inzet van de heer Voorhamme en mevrouw Van Brempt, bepaalde partijen van oordeel zijn dat de Europese wetgeving belangrijker is dan een goede Belgische wet zoals de wet-Major. Daar kunnen we enkel ontgoocheld om zijn.

De voorzitter : Mijnheer Voorhamme, we hebben hier pas een welles-nietesspelletje gehad tussen enerzijds het Vlaams Blok, dat zegt aan die verwoorvenheden te blijven vastklampen en dat bewezen te hebben door de houding die zij hebben aangenomen in het Europees Parlement, en anderzijds de minister, die zegt dat hun houding in het Europees Parlement net het tegenovergestelde bewijst, namelijk de goedkeuring van de verregaande liberalisering.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Voorhamme, ik heb gezegd dat het Vlaams Blok de Vlaamse havenarbeiders in de steek heeft gelaten.

De heer Robert Voorhamme : Dat is juist.

De voorzitter : Mijnheer Voorhamme, u mag nog uw steentje bijdragen in dit debat.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Penris, ik zou u hier het precieze stemgedrag van uw fractie in het Europees Parlement willen overmaken. Zo kunt u zelf lezen hoe uw fractie stemt op de beslissende ogenblikken.

Uw fractie probeert nu een recuperatieoefening uit te voeren. Daarbij wordt abstractie gemaakt van de regelgeving op Europees niveau. De heer Penris houdt voor alsof het in de macht zou liggen van de Belgische regering om een veto uit te spreken.

De heer Jan Penris : Mijnheer Voorhamme, indien u het debat had bijgewoond, zou u weten hoe de vork precies in de steel zit.

De voorzitter : De heer Penris heeft inderdaad eerst gezegd dat hier geen veto speelt en dat een gekwalificeerde meerderheid voldoende is.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Voorhamme, het Vlaams Blok heeft reeds toegegeven zich vergist te hebben met dat vetorecht. De heer Penris heeft ook uitgelegd dat ze de wet-Major, die in amendementen van mevrouw Van Brempt ver-

werkt was, niet goed vinden omdat ze de Europese wetgeving hoger achten dan onze nationale wetgeving, in casu de wet-Major.

De heer Robert Voorhamme : Ik ben blij dat de heer Penris ondertussen heeft ingezien dat er geen vetorecht uit te spreken is. In de publicaties van het Vlaams Blok lezen we nochtans iets anders.

Ik maak bij deze aan de heer Penris het stemgedrag in het Europees Parlement over.

De heer Jan Penris : Dat hoeft niet, want ik heb dat zelf. Ik veronderstel dat de heer Voorhamme ook in het bezit is van het stemgedrag met betrekking tot het ontwerp van aanbeveling in tweede lezing van 18 januari 2003.

Ik wil trouwens nog het volgende kwijt. Toen de havenarbeiders naar Straatsburg zijn getrokken, heb ik daar maar weinig socialistische politici op de barricaden zien staan. Ik heb u en mevrouw Van Brempt niet gezien toen de CRS gasgranaten afvuurde. *(Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme)*

Zij stond veilig en wel aan de andere kant van de muur. *(Opmerkingen)*

Wij waren geen stenen aan het gooien, maar stonden wel tussen onze mensen. Dat kan van de socialisten niet worden gezegd.

De voorzitter : De partijen blijken bij hun standpunt te blijven. De waarheid zal wel ergens in het midden liggen.

Minister Renaat Landuyt : Neen, in dit geval niet.

De voorzitter : De waarheid ligt dus duidelijk uiterst links ?

Minister Renaat Landuyt : Neen, gewoon links, bij de mensen. *(Opmerkingen)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de houding van de VDAB in verband met de emigratie van Vlamingen naar Noorwegen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer van Goethem tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de houding van de VDAB in verband met de emigratie van Vlamingen naar Noorwegen.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onlangs mochten we in de pers vernemen dat Noorwegen op zoek is naar Vlaamse kandidaat-immigranten. Ook Nederlanders en Duitsers zouden daartoe aangezocht worden.

Ik kan trouwens goed begrijpen waarom de Noren zich op die landen richten. Ze geven trouwens zelf de verklaring door erop te wijzen dat er maar bitter weinig cultuurverschillen zijn tussen die bevolkingsgroepen. Vooral de Vlamingen en de Nederlanders kennen volgens de Noren veel talen. Door die mensen aan te spreken, kunnen de Noren aan de miserie rond het inburgerings- en inwerkingsbeleid ontsnappen. Ze kunnen immers rekenen op kant-en-klare arbeiders die doorgaans een hoge beroepskwalificatie hebben en die zich snel en gemakkelijk kunnen aanpassen omdat er maar weinig cultuurverschillen zijn. Het is het vrije recht van de Noren aldus te werk te gaan. Dat wil ik dus niet betwisten.

Toch komen we daardoor in een vrij contradictorische situatie terecht. Enerzijds stellen we vast dat de VDAB tal van projecten moet opzetten om immigranten aan het werk te zetten of een opleiding te geven, iets waaraan heel wat tijd en geld wordt besteed. Maar anderzijds vinden we op de website van de VDAB reclame om naar Noorwegen te emigreren. Dit betekent dus dat we enerzijds onze bekwame arbeidskrachten op de vele mogelijkheden in Noorwegen gaan wijzen, terwijl we anderzijds tijd en geld steken in 'minder bekwamen' die we hier moeten opleiden om ze toch maar aan een job te helpen.

Deze situatie is contradictorisch tot en met. In Vlaanderen worden we nog steeds geconfronteerd met knelpuntberoepen, wat het contradictorische karakter van de situatie nog aandikt. We doen nu

blijkbaar een poging om onze arbeidskrachten te exporteren. We gaan bovendien voorbij aan de noden van het Vlaamse bedrijfsleven.

Mijnheer de minister, hoe staat u tegenover dat project van de VDAB ?

De voorzitter : Voor zover ik thuis ben in dit dossier, gaat het om een initiatief van Noorwegen. De VDAB is niet meer dan een doorgeefluik. In het verleden is dat ook al gebeurd voor landen als Zuid-Afrika, Australië en Nieuw-Zeeland.

De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, ik wil nog iets zeggen over het misleidende karakter van deze vraag om uitleg. Mijnheer Van Goethem, u weet toch ook dat er in dit land geen voluntaristisch immigratiebeleid bestaat. Er is hier een immigratiestop. Minister Landuyt zegt voortdurend dat aan de vraag naar een voluntaristisch immigratiebeleid in functie van specifieke noden op de arbeidsmarkt, slechts zou kunnen worden tegemoetgekomen indien de betrokken bedrijven een aantal verantwoordelijkheden zouden opnemen.

In ons land worden we geconfronteerd met een niet-voluntaristisch immigratiebeleid dat op twee pijlers steunt. Enerzijds zijn er de mensen die een beroep doen op het internationaal mensenrecht en op het erkende asielbeleid, en anderzijds zijn er de mensen die een beroep doen op het principe van de gezinshereniging. Voor die mensen hebben we het inburgeringsdecreet en het inwerkingsdecreet.

Vindt u dat we in een niet-voluntaristisch immigratiebeleid die inspanningen niet moeten leveren ? Ik kan me dat bijna niet voorstellen. Die mensen moeten we immers zo snel mogelijk kunnen inschakelen.

We leven in Europa en er is een Europese arbeidsmarkt. We worden bovendien geconfronteerd met een tamelijk hoge jeugdwerkloosheid. De VDAB dient daarom als doorgeefluik voor het initiatief van Noorwegen.

Mijnheer Van Goethem, ik vind uw vraag zeer dubbelzinnig. U laat uitschijnen dat we enerzijds een voluntaristisch immigratiebeleid voeren waardoor we alleen maar laaggeschoolden aantrekken en dat we anderzijds onze geschoolde arbeidskrachten exporteren omdat we er te veel hebben. Dat is een verkeerde voorstelling van zaken, en ik vind het

Voorhamme

niet ernstig dat er in dit parlement op deze manier vragen worden gesteld.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Mijnheer de voorzitter, uw opmerking was terecht. Ik sta ook volledig achter wat de heer Voorhamme zegt. Hij heeft me de woorden uit de mond genomen.

De heer Van Goethem heeft de terminologie uit de schriftelijke versie van zijn vraag niet gebruikt. Daarin heeft hij het over 'naar Vlaanderen lokken'. Dat is een verschrikkelijke manier om deze problematiek te benaderen. Hij zegt ook dat we onze hooggeschoolden weggagen. Het Vlaams Blok zou de Vlaamse expansiedrift toch moeten toejuichen ?

Ik denk dat we te maken hebben met een vraag om uitleg die geïnspireerd is door een politieke invalshoek die we niet kunnen onderschrijven. Ik vind het ongepast dat er wordt beweerd dat we hooggeschoolden weggagen en laaggeschoolden met belastinggeld naar Vlaanderen lokken om ze hier op te leiden. Dat is de kern van de zaak.

Mijnheer Van Goethem, ik heb alle waardering voor u, maar ik betreur de manier waarop u uw vraag hebt gesteld. Ik ben verbaasd. Ik ben ook nieuwsgierig naar het antwoord van de minister, maar ik kan het enigszins voorspellen.

De voorzitter : Ik zal nu vooral als lid van de commissie spreken en minder als voorzitter. Als geëngageerd lid van dit parlement heb ik ook moeite met deze vraag. Iedereen mag een vraag stellen op zijn manier. Ik heb daar geen enkele moeite mee, want we kunnen altijd discussiëren. Ik heb het echter altijd moeilijk wanneer iemand appels met citroenen vergelijkt, vooral als er wordt ingespeeld op de instincten van de gewone man en vrouw.

Mijnheer Van Goethem, wanneer u deze kwestie aan de man in de straat zeer eenvoudig uitlegt, dan zult u van acht mensen op de tien gelijk krijgen, ook al hebben ze geen besef van welk gelijk ze u geven. Ik heb niet de indruk dat Vlaanderen een politiek voert die iedereen naar hier lokt. Onze politiek is dat wie naar hier komt, wordt geconfronteerd met inburgering en inwerking.

Toen ik ongeveer 18 jaar was, werd er hier reclame gemaakt om naar Canada te emigreren. Daar kwam nooit reactie op. Door de eeuwen heen is er door verschillende landen een beroep gedaan op

de Vlaamse knowhow. Het is niet zo dat we halvegaren binnenhalen die ons geld kosten, terwijl onze goede blanke zonen met hun verstand Vlaanderen verlaten. Op straat krijgt u die gevaarlijke bewering zeker verkocht, maar ik heb er als lid van dit parlement moeite mee.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, er was een tijd dat we onze missionarissen uitzonden.

Ik zal mijn antwoord geven zonder een analyse van de vraag te maken. De heer Rietman heeft van een paar Noorse dorpen de vraag gekregen om Vlamingen en Nederlanders te sensibiliseren om naar Noorwegen te emigreren. Waarom er specifiek Vlamingen en Nederlanders worden gevraagd, weet ik niet. Misschien werd aan andere personen gevraagd om mensen uit andere landen te sensibiliseren.

De heer Rietman heeft ten onrechte de VDAB als partner vermeld. De VDAB heeft met deze kwestie niets te maken. De heer Rietman heeft gebruik gemaakt van Eures, het databestand van de Europese arbeidsmarkt, en heeft zich het recht toegeëigend om de naam VDAB te gebruiken. Het antwoord is eenvoudig en aan alle persorganen meegedeeld : de VDAB is geen partner in deze zaak.

De voorzitter : Is hij dan een doorgeefluik ?

Minister Renaat Landuyt : Neen, de heer Rietman heeft misbruik gemaakt van de goede faam van de VDAB. Via de VDAB vond hij toegang tot Eures. Dat was zijn aanknopingspunt. De VDAB heeft zich gedistantieerd van dit initiatief zonder een waardeoordeel uit te spreken.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Mag ik er dan van uitgaan dat we nu niets meer terugvinden op de webstek van de VDAB ?

Ik wil nog even reageren, want verschillende collega's hebben me onder vuur genomen.

Minister Renaat Landuyt : Op de website van de VDAB staan wel internationale vacatures in het licht van de Europese samenwerking. De aanbieding van jobs is de essentie van die site. Ze geeft een beeld van de Europese arbeidsmarkt. Dat

Landuyt

functioneert zoals het moet. Dat is e-government zoals het hoort. Dat betekent niet dat de VDAB partner is in een of andere speciale actie.

De heer Roland Van Goethem : Op papier hebben we een economische immigratiestop. Dat is een goed initiatief van wijlen de heer Gol. Dat klopt, maar in de praktijk krijgen we 50.000 immigranten per jaar binnen. *(Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme)*

Goed, 48.996 dan.

Minister Renaat Landuyt : We beschikken over correcte cijfers van de dienst Arbeidsmigratie. Ik zal u die bezorgen.

Als Vlaams Gewest zijn wij uitvoerder van de federale wet. Deze vermeldt alle cijfers en categorieën van toegestane migratie. Ik ben bevoegd om afwijkingen toe te staan op het economisch immigratieverbod. Ik kan u garanderen dat mijn houding zeer streng is, tot ergernis van sommigen. Ik wil de nadruk leggen op de opleiding van mensen die hier wonen. We moeten hen allemaal aanspreken. U kent mijn gevoeligheid voor het diversiteitsbeleid. Dat hangt samen met een strenge immigratiehouding. Ik ga ervan uit dat we geen nood hebben aan nieuwe immigranten zolang we de kinderen van een vorige immigratiegolf niet kunnen geven waar ze recht op hebben, met name dezelfde kans op werk voor alle legale inwoners van Vlaanderen.

De voorzitter : Ik stel voor dat we enkel officiële cijfers gebruiken.

Minister Renaat Landuyt : Het rapport van Arbeidsmigratie zal toch wel officieel zijn, denk ik.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, eindelijk zijn we het ergens over eens. Ik wist dat het er eens van moest komen.

Minister Renaat Landuyt : Ik kan me vinden met iedereen die zich sociaal opstelt, met de anderen niet. Het woord nationaal-socialisme bestaat uit twee termen. Ik ben vooral de term socialisme geneegen. *(Rumoer)*

De heer Roland Van Goethem : Dat bewijst nog maar eens dat socialisten altijd miserie veroorzaken, of het nu nationaal of internationaal is.

Minister Renaat Landuyt : Dat begrijp ik niet. Het mooie aan het socialisme is de zorg voor alle mensen en voor gelijke kansen voor iedereen. Iedereen betekent voor een Vlaams minister : iedereen die hier legaal woont.

De heer Roland Van Goethem : Dat is een stuk van de Amerikaanse grondwet.

Minister Renaat Landuyt : Die gedeeltelijk gebaseerd is op de Belgische Grondwet. *(Gelach/Rumoer)*

De voorzitter : Mijnheer Van Goethem, kunt u zich akkoord verklaren met de stelling 'gelijke kansen voor iedereen die hier legaal woont' ?

De heer Roland Van Goethem : Er is iets mis met het asielbeleid. Ik kan me best voorstellen dat een Cubaan hier terecht komt om aan de marxistische dictatuur van president Castro te ontsnappen. Ik zal hem met open armen ontvangen en alle hulp en kansen bieden. Momenteel krijgen we echter volop economische vluchtelingen binnen uit de ex-Oostbloklanden. Daar bestaan geen dictaturen meer, dat zijn geen politieke vluchtelingen. Zij vallen niet onder het Verdrag van Genève. *(Opmerkingen)*

De voorzitter : Dat is een federale bevoegdheid.

De heer Roland Van Goethem : Daar kunnen wij inderdaad niets aan doen. Ik repliceer alleen op de woorden van de collega's.

De voorzitter : Om een lang verhaal kort te maken, uw vraag was pertinent en het antwoord ook. U hebt uiteraard het recht om te repliceren. U gaf de indruk dat u een opdeling wou maken tussen het uitschot dat we opnemen en de waardevolle krachten die we laten gaan. Maak er geen zwart-witverhaal van.

De heer Roland Van Goethem : Het is een grijs verhaal, daar ben ik het volledig mee eens.

De heer Voorhamme had het over de gezinshereniging. Hereniging betekent letterlijk : herenigen wat uiteengegaan is. Als een man hier immigrereert, een job vindt en hier woont, kan hij zijn familie laten overkomen. Hij kan echter niet in zijn thuisland gaan huwen en dan zijn echtgenote mee naar hier brengen. Dat is geen hereniging, en dat is wel wat nu gebeurt. Toen over het inburgeringsdecreet werd gestemd, heb ik iemand van de Agalev-fractie horen verklaren dat Vlaanderen nu een immigratieland geworden is. Dat was een duidelijke commentaar op dat inburgeringsdecreet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.09 uur.*
